

DOĞRU DÜŞÜNEN BİR DOSTUN OLMASI

Bir gece Medine sokaklarında Halife Hazreti Ömer ve Abdurrahman bin Avf hazretleri gezerken bir evin içinden karışık seslerin geldiğini duyarlar. Biraz yaklaşınca sorar Halife:

– Ey Abdurrahman, bu evin kime ait olduğunu biliyor musun?

Abdurrahman bin Avf, “Bilmiyorum” der. Şöyle açıklama yapar.

– Burası Rebi’a bin Ümeyye’nin evidir. İçindekiler de sarhoşlar, içmişler bağırıp çağırıyorlar. Ne dersin, bunlara ne türlü bir ceza uygulayalım? Gecenin bu saatinde bu haldeler...

Abdurrahman bin Avf der ki:

– Bana kalırsa ceza uygulanacaklar onlar değil, biziz!

İrkilir Halife.

– Neden? diye sorar. Şöyle izah eder büyük sahabe:

– Allah’u Teala “İnsanların gizli ayıplarını araştırmayınız” buyuruyor. Biz ise gecenin bu saatinde evinin içindeki ayıplarını araştırıp meydana çıkarmakla meşgulüz. Aslında cezalı işi biz yapıyoruz demektir!

Bunun üzerine düşünmeye başlayan Halife, elini Abdurrahman bin Avf’ın eline uzatarak der ki:

– Tut şu elimden de bir an evvel buradan uzaklaşalım; yoksa biz onlara değil, onlar bizden ceza isteyebilirler.

Oradan hızla uzaklaşırken de söylenmekten kendini alamaz Halife!

– Allah insanları doğru düşünen dostlardan mahrum etmesin. Kimseyi de kendi kanaatinde ısrarcı eylesin. Kendi kanaatini dostlarına kontrol ettirmek, daha doğrusunu duyunca da hemen kabul etmek ne güzeldir!

Kahramanmaraş Değerler Eğitimi Projesi